

Lieta C-409/10

Hauptzollamt Hamburg-Hafen

pret

Afasia Knits Deutschland GmbH

(Bundesfinanzhof

lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Kopējā tirdzniecības politika — Preferenciālais režīms Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas izstrādājumu importam — Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) veiktā izmeklēšanā ĀKK eksportētājvalstī atklāti pārkāpumi — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa

Ģenerālvokāta J. Mazaka [*J. Mazák*] secinājumi, sniegti 2011. gada
15. septembrī I - 13335

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 15. decembra spriedums I - 13354

Sprieduma kopsavilkums

1. *Starptautiskie nolīgumi — ĀKK un EK Kotonū nolīgums — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Komisijas veikta preču izcelsmes vēlāka pārbaude — Eksportētājvalsts valdības pārstāvja līdzparakstītā protokolā ietverti rezultāti*
(*ĀKK un EK Kotonū nolīguma V pielikuma 1. protokola 32. pants*)

I - 13331

2. *Eiropas Savienības pašu resursi — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunktā ievedmuitas nodokļa neiegrāmatošanai paredzēti nosacījumi — EUR 1 sertifikāta pēcmuitošanas pārbaude bez skaidriem rezultātiem*
(Padomes Regulas Nr. 2913/92 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts)

1. Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā un kas Kopienas vārdā apstiprināts ar Lēmumu 2003/159/EK, V pielikuma 1. protokola 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pēcmuitošanas pārbaudes attiecībā uz izcelsmes sertifikātos norādīto preču izcelsmes precizitāti rezultāti, ko sniegusi Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas valsts un kas galvenokārt ietver Komisijas, precīzāk, Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF), vadītu pārbaudi šajā valstī un pēc tās ielūguma, ir saistoši tās dalībvalsts iestādēm, kurā tika ievestas preces, tikai iesniedzējtiesai ir jāpārlicinās, ka šīs iestādes ir saņēmušas dokumentu, kurā ir norādīts, ka šī ĀKK valsts nešaubīgi ir atzinusi šos

rezultātus kā pašas [veiktas izmeklēšanas rezultātus].

No minētā izriet, ka šo pēcmuitošanas pārbaudi veica OLAF. Proti, šādu pārbaudi ir jāveic ne tikai pēc importētājas dalībvalsts lūguma, bet arī, ja kāda no nolīguma valstīm vai Komisija, kurai saskaņā ar EKL noteikumiem ir jānodrošina nolīguma pareiza piemērošana, uzskata, ka pastāv norādes, kas rada aizdomas par importēto preču izcelsmi. Tā tas ir OLAF vadītās izmeklēšanas misijas gadījumā, kas tika veikta pēc eksportētājvalsts Ārlietu un ārējās tirdzniecības lietu ministrijas uzaicinājuma. Šajos apstākļos OLAF vadītā izmeklēšana šīs valsts

teritorijā nevar tikt uzskatīta par iejaukšanos tās iekšējās lietās un tādējādi nav šis valsts suverenitātes pārkāpums.

Attiecībā uz to, kā izmeklēšanu rezultāti ir jāpaziņo importētājai dalībvalstij, lai tie būtu saistoši tās iestādēm, ir jānoskaidro, ka tas, ka šīm iestādēm tiek nosūtīts *OLAF* veiktās izmeklēšanas protokols, kurš ir pienācīgi parakstīts ĀKK eksportētājvalsts vārdā un kurā atzīts, ka sertifikāti EUR. 1 neapšaubāmi ir nepareizi un tādējādi nav spēkā, padara šos secinājumus par saistošiem minētajām iestādēm.

Visbeidzot, attiecībā uz jautājumu par to, vai persona, kura ir parakstījusi izmeklēšanas protokolu ĀKK eksportētājvalsts vārdā, bija kompetenta to darīt saskaņā ar šīs valsts tiesībām, tikai tad, ja pastāv šaubas par tās personas kompetenci, kura ir parakstījusies eksportētājvalsts vārdā, importētājas dalībvalsts iestādēm attiecīgajā ĀKK valstī ir jāpārbauda, vai šai personai patiešām bija tiesības pārstāvēt attiecīgo valsti šajā jautājumā.

(sal. ar 32., 33., 36.–38. un 40. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

2. Padomes Regulas Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad izcelsmes sertifikāti, kas izdoti preču importēšanai Eiropas Savienībā, tiek atzīti par spēkā neesošiem, jo šo sertifikātu izsniegšana ir notikusi nepareizi un uz tiem norādīto preferenciālo izcelsmes vietu nav bijis iespējams apstiprināt pēcmuitošanas pārbaudes laikā, importētājs nevar iebilst pret ievadmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņu, norādot, ka nevar izslēgt to, ka faktiski atsevišķas no šīm precēm ir preferenciālas izcelsmes [preces].

No vienas puses, pēcmuitošanas pārbaudes mērķis ir pārbaudīt sertifikātā EUR. 1 norādītās izcelsmes atbilstību. Ja pēcmuitošanas pārbaudē nav iespējams pārliecināties par sertifikātā EUR. 1 norādīto preču izcelsmes atbilstību, ir jāsecina, ka šīs preces ir nezināmas izcelsmes un tāpēc sertifikāts EUR. 1 un preferenciālais tarifs piemēroti kļūdaini. No minētā izriet, ka ievadmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa attiecībā uz muitas nodevām, kas nav samaksātas, importējot preces, ir parastas sekas tam, ka pēcmuitošanas pārbaudes laikā nav bijis

iespējams pārliccināties par sertifikātā EUR. 1 norādīto preču izcelsmi.

gadījumā Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumi neļauj personai, kurai ir jāmaksā nodoklis, pamatoties uz tiesiskās palāvības principu.

No otras puses, tā kā eksportētājvalsts iestādes pieļāva kļūdu eksportētāju dēļ, nepareizu sertifikātu EUR. 1 izsniegšanu nevar uzskatīt par pašu šo iestāžu pieļautu kļūdu. Šādas kļūdas neesamības

(sal. ar 43., 44., 46., 54. un 55. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)